

Joan Bosch i Isabel Fèlix

Joan Bosch, traverso
Isabel Fèlix, fortepiano
 Adam Purτί, actor

Joan Bosch estudia flauta moderna amb Vicenç Prats (solista de l'Orquestra de París) i amb Magdalena Martínez (solista de l'OBC), obtenint el Títol de Professor l'any 1992. Alain Polak l'inicia en el món dels instruments històrics i, com a alumne de Marc Hantaï a l'Escola Superior de Música de Catalunya i rebent consells de Wilbert Hazelzet (solista de l'Orquestra Barroca d'Amsterdam), el 2008 obté el Títol Superior de Música, en l'especialitat instruments de música antiga. En el camp de la pedagogia és professor del Conservatori Josep Maria Ruera de Granollers, on també és el Cap de Departament de la Música Antiga. El seu darrer CD *A pleasing agreeable style*, dedicat a la música de cambra per dues flautes catalana de finals del segle XVIII, ha estat rebut amb molt bones crítiques. És membre de l'Acadèmia 1750, jurat del concurs de Joventuts Musicals d'Espanya en l'àmbit de la música antiga i vocal del Consejo Estatal de las Artes Escénicas y de la música

Isabel Fèlix, natural de Maó, és membre fundadora de l'European Fortepiano Association i, des de 2006, professora titular del Conservatori Superior de Música de les Illes Balears. La seva discografia inclou *A l'ombra del piano* (Columna Música, 2010), *Barcelona Belle Epoque* (Solfa Recordings, 2015) i *L'âme évaporée* (Sonoteque, 2018). Isabel Fèlix és titulada superior en Piano i Música de Cambra amb Menció d'Honor pel Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona, on va estudiar amb Miquel Farré, i pel Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. Realitzà un postgrau amb Ferenc Rados i amplià estudis a Londres amb John Bingham. Interessada en la interpretació amb criteris històrics, estudià clavicèmbal i fortepiano amb Albert Romani i Neal Peres da Costa; destaca la influència de Paul Badura-Skoda, amb qui estudià a París i Viena. Va obtenir el Màster Oficial en Musicologia i Educació Musical a la Universitat Autònoma de Barcelona. També és Llicenciada en Farmàcia per la Universitat de Barcelona.

Adam Purτί, amb coneixements en l'àmbit musical, s'ha format com a actor a l'escola El Timbal i a l'Institut del Teatre de Barcelona, aprofundint en la metodologia Jacques Lecoq als Estudis Internacionals Berty Tovías.

Organitzat per:
 Associació Espurnes Barroques i Territori Barroc

Amb la col·laboració de:
 Ajuntament de Pinós
 Consell Comarcal del Solsonès
 Bisbat de Solsona i Bisbat de Vic

Amb el patrocini de:
 Oller del Mas, Cerveses La Pirata, Forn de pa Camps, Cafès Gener, Xocolates Oro Vivo, Restaurant El Miracle, Restaurant Hostal de Pinós, Comunitat Benedictina del Miracle

ESPURNESBARROQUES.CAT



1 JUNY 2019
18.30H

EN CONCERT

Ein Weißbier, bitte!

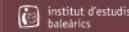
HOSTAL DE PINÓS

Joan Bosch Isabel Fèlix

**ESPURNES
 BARROQUES**

MÚSICA I
 EXPERIÈNCIES
 AL TERRITORI
 BARROC

www.espurnesbarroques.cat



Programa

Carl Philipp Emmanuel Bach (1714 - 1788)

Sonata Wq 149 en Do major

Allegro
Adagio
Allegro

Wolfgang Amadeus Mozart (1756 - 1791)

Sonata Kv 376 en Fa major

Allegro
Andante
Rondeau

Wolfgang Amadeus Mozart

Sonata K 331 en La major

Andante grazioso
Menuetto
Alla Turca

Carl Philipp Emmanuel Bach

Sonata Wq 151 en Re major

Allegro un poco
Largo
Allegro

Duració aproximada: 70'

Notes al programa

A la ciutat hanseàtica d'Hamburg, a les quatre de la tarda d'un dia qualsevol de la centúria del 1700, després de finalitzar la jornada laboral i d'una manera institucionalitzada al municipi, el públic es dirigia a la Drillhaus per escoltar el concert que pertocava. Prèviament, havien pogut comprar l'entrada a casa de l'organitzador dels concerts, per evitar quedar-se'n sense el mateix dia...: la venda anticipada és, doncs, una invenció del segle XVIII.

Els concerts eren ben divertits: s'escoltava la música més moderna, es feien debats sobre les darreres produccions operístiques dels teatres del nord d'Alemanya i els virtuosos mostraven les seves arts. Es podia beure i fumar, la sala s'omplia d'una densa fumera i era el moment de delectar-se amb el tabac, atès que els ciutadans tenien prohibit fumar a casa seva per evitar incendis monstruosos.

L'inventor de l'esmentat entreteniment per als afeccionats a la música va ser el gran Georg Philipp Telemann, a qui Carl Philipp Emmanuel Bach va succeir en el càrrec de Kapellmeister en aquesta ciutat alemanya l'any 1768. **Carl Philipp Emanuel Bach**, el segon dels onze fills de Johann Sebastian i Maria Bàrbara, fou un dels precursors més importants del Classicisme, que va compondre en els estils anomenats *Empfindsamkeit* (estil sensible o sentimental) i *Sturm und Drang* (tempesta i arravatament), pel qual **Wolfgang Amadeus Mozart** va estar profundament influït. Val a dir que la tríada d'elit del classicisme vienès formada per Franz Joseph Haydn, Wolfgang Amadeus Mozart i Ludwig van Beethoven, així com Felix Mendelssohn i tants d'altres compositors egregis, tenien Carl Philipp al seu altar particular.

Ein Weißbier, bitte! ('Una cervesa blanca, si us plau!') és un concert de música on tot el que acabem d'explicar queda entrelaçat: dos grans compositors que s'admiraven, autors d'una música fresca i dotada de certa pirotècnia, que podia haver sonat a sales com les descrites. Segur que un dels elements de debat a la Drillhaus devia ser precisament l'aparició i consolidació de l'instrument que acabava de néixer i que portava boig a Mozart: el fortepiano que —a diferència del clavicèmbal— tenia una major projecció sonora i permetia variacions dinàmiques pel fet de poder emetre sons forts (*forte*) i fluïxos (*piano*).

Reproduir l'ambient d'aquella Drillhaus en un Hostal com el de Pinós —que va obrir les seves portes el 1524 i que té una llinda de 1677 amb el sol i la lluna a banda i banda— ens sembla una bona picada d'ullet que, des d'Espurnes Barroques, podem fer a la tradició musical que ens ve del nord. Després del tast de cerveses de La Pirata, només queda que us serveixin una beguda durant el concert!

Joan Bosch / Josep Barcons